

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/22/2022
Identifikačné číslo spisu:	5117011643
Dátum vydania rozhodnutia:	18.05.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:5117011643.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Dušana Krč-Šeberu, na neverejnom zasadnutí konanom 18. mája 2022 v Bratislave a následným verejným vyhlásením rozsudku v trestnej veci obvineného T. U. o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmienenečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody a výkone zvyšku trestu odňatia slobody, o dovolaní ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky proti uzneseniu Okresného súdu Žilina zo 07. júla 2021, č. k. 35PP/10/2017-98, takto

rozhodol:

I. Uznesením Okresného súdu Žilina zo 07. júla 2021, č. k. 35PP/10/2017-98, bol z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 2 Trestného poriadku porušený zákon v ustanoveniach § 416 ods. 1 Trestného poriadku a § 68 ods. 2 Trestného zákona v n e p r o s p e c h obvineného T. U..

Napadnuté uznesenie Okresného súdu Žilina zo 07. júla 2021, č. k. 35PP/10/2017-98 zrušuje.

Zrušuje aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

II. Okresnému súdu Žilina prikazuje, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Odôvodnenie

Okresný súd Žilina (ďalej tiež „okresný súd“) uznesením zo 07. júla 2021, č. k. 35 PP/10/2017-98 podľa § 68 ods. 2 Trestného zákona vyslovil, že obvinený T. U. (ďalej tiež „obvinený“) sa neosvedčil v skúšobnej dobe podmienenečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody mu uloženej právoplatným uznesením Okresného súdu Žilina zo 14. februára 2018, č. k. 35PP/10/2017-28 a vykoná zvyšok trestu odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov a 10 dní, ktorý mu bol uložený právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Martin z 26. decembra 2014, sp. zn. 0T/134/2014 vo výmere 1 rok s podmienenečným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby s probačným dohľadom na 2 roky. Výkon vyššie uvedeného trestu odňatia slobody bol odsúdenému nariadený právoplatným uznesením Okresného súdu Martin z 01. februára 2017, sp. zn. 0T/134/2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline z 30. marca 2017, sp. zn. 3Tos/19/2017 s tým, že odsúdený bol na výkon trestu odňatia

slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Na podnet predsedu Okresného súdu Žilina proti vyššie uvedenému uzneseniu, podala z dôvodu podľa § 371 ods. 2 Trestného poriadku dovolanie ministerka spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej tiež „ministerka spravodlivosti“ alebo „dovolatelka“), pretože má za to, že dovolaním napadnutým uznesením bol porušený zákon v ustanovení § 416 ods. 1 Trestného poriadku za použitia § 68 ods. 2 Trestného zákona v neprospech obvineného T. U.. Zároveň dovolaciemu súdu predložila rozhodnutie z 23. decembra 2021, č. 28850/2021/61/889 a príkaz na prepustenie obvineného z výkonu trestu, v zmysle ktorých ministerka spravodlivosti podľa § 380 ods. 4 Trestného poriadku, prerušila výkon trestu odňatia slobody obvineného T. U. až do rozhodnutia dovolacieho súdu o dovolaní a prikázala prepustiť obvineného na slobodu dňa 07. januára 2022.

V dovolaní ministerka spravodlivosti, ako vadu porušujúcu zákon v neprospech obvineného T. U., namietala nesprávne stanovenie výmery výkonu zvyšku trestu odňatia slobody obvinenému (5 mesiacov a 10 dní) po jeho neosvedčení sa v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. V tejto súvislosti poukázala na skutočnosť, že obvinenému bol právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Martin z 26. decembra 2014, sp. zn. 0T/134/2014 uložený najskôr podmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, výkon ktorého bol obvinenému nariadený uznesením Okresného súdu Martin z 01. februára 2017, sp. zn. 0T/134/2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline z 30. marca 2017, sp. zn. 3Tos/19/2017. Na výkon uloženého trestu odňatia slobody obvinený nastúpil dňa 24. júna 2017 a trest vykonával do 14. februára 2018, kedy bol podmiennečne prepustený z výkonu trestu, z ktorého vykonal 7 mesiacov a 3 týždne. Vzhľadom k tomu, že obvinený v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nevedol riadny život v zmysle § 68 ods. 2 Trestného zákona (spáchal iný úmyselný trestný čin; vec vedená na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 36T/30/2021), okresný súd rozhodol, že obvinený sa neosvedčil a zvyšok trestu vykoná, ale nesprávne stanovil výmeru 5 mesiacov a 10 dní, keď podľa dovolateľky správna a zákonná výmera zvyšku trestu odňatia slobody predstavuje 4 mesiace a 1 týždeň. Ministerka spravodlivosti v dovolaní tiež poukázala na predchádzajúci priebeh konania, ako aj rozhodnutie okresného súdu (uznesenie Okresného súdu Žilina z 23. augusta 2021, č. k. 35PP/10/2017-116), ktorým opravil výmeru zvyšku trestu odňatia slobody obvineného, prostredníctvom analogického použitia inštitútu opravy zápisnice podľa § 60 Trestného poriadku, s ktorou sa nestotožnil Krajský súd v Žiline, (uznesenie Krajského súdu v Žiline zo 07. októbra 2021, sp. zn. 3Tos/63/2021), ktorý v zrušujúcom uznesení vyjadril názor, že vadu nesprávne určenej výmery zvyšku trestu nie je možné opraviť prostredníctvom inštitútu opravy zápisnice podľa § 60 Trestného poriadku, ale podaním dovolania podľa § 386 a nasledujúcich Trestného poriadku.

Z vyššie uvedených dôvodov ministerka spravodlivosti navrhla, aby dovolací súd, vyslovil, že dovolaním napadnutým uznesením okresného súdu bol porušený zákon v neprospech obvineného T. U. v ustanoveniach § 416 ods. 1 Trestného poriadku a § 68 ods. 2 Trestného zákona, aby dovolaním napadnuté uznesenie zrušil a zrušil aj ďalšie rozhodnutia obsahovo naň nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a okresnému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu ministerky spravodlivosti sa prostredníctvom ustanovenej obhajkyne JUDr. PaedDr. Markéty Kahátovej vyjadril obvinený, ktorý sa s dovolaním ministerky spravodlivosti v celom rozsahu stotožnil. Poukázal na predchádzajúci priebeh konania a rozhodnutia vydané v jeho veci a rovnako navrhol, aby dovolací súd vyslovil porušenie zákona v jeho neprospech, dovolaním napadnuté uznesenie zrušil, a aby zrušil aj ďalšie rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej dôjde zrušením, stratili podklad a okresnému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu ministerky spravodlivosti sa taktiež vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Žilina, ktorý taktiež navrhol, aby dovolaniu ministerky spravodlivosti dovolací súd vyhovel.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) preskúmal vec najprv v zmysle § 382 Trestného poriadku a zistil, že dovolanie bolo podané ministerkou spravodlivosti ako osobou oprávnenou a na podnet osoby, ktorej zákon právo na podanie dovolania nepriznáva (§ 369 ods. 1 Trestného poriadku), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), s obsahovými náležitosťami (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Trestného poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je dovolanie prípustné (§ 368 ods. 2 písm. a/ Trestného poriadku) z dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 2 Trestného poriadku a za dodržania povinného zastúpenia obvineného obhajcom v dovolacom konaní (§ 373 ods. 2 Trestného poriadku).

Najvyšší súd viazaný dôvodmi dovolania (§ 385 ods. 1 Trestného poriadku) preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku napadnutého rozhodnutia, proti ktorému podala ministerka spravodlivosti dovolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozhodnutiu a dospel k záveru, že uplatnený dôvod dovolania (§ 371 ods. 2 Trestného poriadku) je v posudzovanej veci zjavne preukázaný (§ 382a Trestného poriadku), a preto rozhodol na neverejnom zasadnutí.

Podľa § 371 ods. 2 Trestného poriadku, minister spravodlivosti podá dovolanie okrem dôvodov uvedených v odseku 1 aj vtedy, ak napadnutým rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe, Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmienечnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienечne odložený, o výkone zvyšku trestu po podmienечnom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste.

Podľa § 416 ods. 1 Trestného poriadku o tom, či sa podmienечne prepustený osvedčil alebo či sa zvyšok trestu vykoná, rozhoduje súd na verejnom zasadnutí. Rozhodnutie, že sa podmienечne prepustený osvedčil, môže so súhlasom prokurátora urobiť aj predseda senátu.

Podľa § 68 ods. 2 Trestného zákona, ak podmienечne prepustený viedol v skúšobnej dobe riadny život a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že zvyšok trestu vykoná. Ak sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, súd rozhodne tak, aby výkony trestov odňatia slobody nasledovali plynule za sebou.

Podľa § 382a Trestného poriadku, dovolací súd môže rozhodnúť aj na neverejnom zasadnutí o dovolaní, ak zistí, že dôvody dovolania, ktoré bolo podané v prospech obvineného, sú zjavne preukázané a je zrejmé, že vytýkané nedostatky povedú k postupu podľa § 386 a § 388 ods. 1.

V trestnej veci obvineného T. U. dospel dovolací súd k záveru, že dôvod dovolania ministerky spravodlivosti, teda nesprávne určená výmera zvyšku trestu odňatia slobody je zjavne preukázaná, nakoľko súčet doby trestu odňatia slobody obvineným už vykonaným (nástup výkonu trestu dňa 24. júna 2017 a podmienечné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody dňa 14. februára 2018, t. j. 7 mesiacov a 21 dní) a výmery zvyšku trestu odňatia slobody určeným v dovolaní napadnutom uznesení, ktorý má obvinený ešte len vykonať (5 mesiacov a 10 dní), zjavne presahuje výmeru trestu odňatia slobody, ktorú má obvinený vykonať podľa právoplatného trestného rozkazu Okresného súdu Martin z 26. decembra 2014, sp. zn. OT/134/2014 vo výmere 1 rok (12 mesiacov). S dôvodom uvádzaným ministerkou spravodlivosti v jej dovolaní sa stotožnil aj dovolací súd a keďže sa jedná o zjavne preukázanú vadu na neverejnom zasadnutí rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.